

[Hagen Hagensen]

pludselig kun få ét. Det kan ikke være det rette.

Der er også et spørgsmål om samhæftelse for skattetilsvær, som en af ordførerne navnlig beskæftigede sig med. Det kan heller ikke være rimeligt, at der skal være en fælles hæftelse for skatter.

Der er kommet en ny ting til. Vi har fået et såkaldt socialindkomstbegreb, og det gør også, at sambeskatningen må høre op. Der er problemer i forbindelse med den indkomst, der udmåles i denne lovgivning for manden, og den, der udmåles for den gifte kvinde. Det kan give forskellige sociale ydelser. Det kan der heller ikke være grund til.

Nu synes enhver bedst om sit eget, og det, jeg har sagt her, har væsentligst gået på det, som vi mener bør indføres for at komme et skridt ad vejen til at få sambeskatningen ophævet. Men det er helt givet, at der i det af retsforbundet fremsatte forslag indgår ting, som det er værd at tage med i overvejelserne, hvis vi skal tage det etapevis.

Om SFs forslag gælder, at der synes på flere områder at være sammenfald mellem det, vi vil, men vi må klart afvise ophævelse af retten til overførsel af underskud og uudnyttet personfradrag mellem ægtefæller, ligesom vi klart afviser, at ægtefæller i henseende til gaveafgift henføres til højeste afgiftsklasse.

Enkelte ting af det, som ordførerne har sagt, vil jeg godt lige have lov til at strejfe.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på betragtninger om at udvide den særskilte beskatning og tog i den forbindelse fat på spørgsmålet om det hus, man ejer i fællesskab, og mente, at det kunne klares på den måde, at det skulle følge skødehaveren, og at man skulle have en overgangsordning. Her er vi jo nok uden for det skattemæssige felt, fordi det også kommer til på anden måde at gribe ind i det retlige forhold, der er mellem de to, der har giftet sig. Derfor skal vi have et ægtepagtsforhold af en eller anden art ind og måske også en tinglysning og en fastlæggelse af et ejerforhold, som jeg er enig i må være ved, indtil de indgår en ny retshandel med hinanden. Jeg kan tilslutte mig, at man i en overgangsperiode kan gøre det forholdsvis nemt og let, og at der ikke skal være synderlige udgifter forbundet med at gøre det, men vi må bare være klar over, at det rører altså

ved andet og mere end den skattemæssige side af sagen.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævner, at de medhjælpende ægtefæller skal have en bedre stilling. Det fremgår måske af vores forslag, hvor man er standset ved, hvad hr. Bernhard Baunsgaard kalder et tilfældigt beløb. Det er det nu ikke helt, for det svarer nogenlunde til den almindelige indkomst, der ydes på arbejdsmarkedet, men vi går meget gerne med til, at man kan dele fuldt og helt dér, eller at man giver en fuldt normal aflønning. Det kan vi sagtens komme overens om.

Hr. Wilhjelm bemærkede, at der kun kunne være tale om engangsrokeringer i formueforholdet mellem ægtefæller, og jeg har sådan set svaret på det ved at gå ind på det eksempel, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte. Det er vel egentlig et af de forhold, hvor vi må sige, at når man én gang har delt det op, så må det i realiteten komme til at følge det, man har delt på denne måde.

Så er der jo hr. Arne Bjerregaard. Jeg var næsten ved at blive rørt, da han talte om, hvorledes venstre – var det nu i den forbindelse – havde taget tanker op, som var kristeligt folkepartis, og i særlig grad forstod jeg det litterære tyveri, som hr. Fogh Rasmussen skulle have begået ved stort set at skrive, hvad hr. Arne Bjerregaard engang havde udtrykt et eller andet sted. Det får være. Det må hr. Arne Bjerregaard for min skyld gerne stå og sige.

Men når han siger, at splittingtanken stort set er hans, så har hr. Arne Bjerregaard været for kort tid i dette ting til at kende forholdene. Splittingtanken kom til verden i VK-planen af 1959. Det husker vi grant, og vi vil gerne stå inde for den stadig væk, men vi kan bare ikke få den igennem. Det kan være, at den har nogle skavanker af den ene eller den anden art – det har den vel nok – men forholdet er bare det, at den var altså dengang en tanke, som vi også har drøftet nogle gange siden. Men vi er altså nået frem til nu, at vi mener, at sambeskatningen må ophæves på anden vis, og det er det, vi mener at have fremsat forslag om.

Når så mange er gået ind på tankegangen, og når der fra så forskellig side er rejst ønske om ændringer af sambeskatningen, så bør det betyde, at sagen kan klares denne gang og ikke lægges i mølpose. Det er en retfærdighedsgerning, der skal ske over for de to